Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisori nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu!
Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Oto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L, Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețul inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șese lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 228. Brașovŭ, Duminecă 16 (28) Octomvrie 1888.

Nou abonamentŭ
la
„GAZETA TRANSILVANIEI."

Cu 1 Octomvrie 1888 st. v. s'a deschisŭ nou abonamentŭ la care învitămŭ pe toțĭ amicii și sprijinitorii fóiei nóstre.

Prețulŭ abonamentuluĭ:

Pentru Austro-Ungaria:
pe trei lunĭ 3 fl.
pe șése lunĭ 6 fl.
pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România și străinătate:
pe trei lunĭ 10 francĭ,
pe șése lunĭ 20 francĭ,
pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale.**

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, să binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei".

Brașovŭ, 15 Octomvrie v.

Amŭ dișŭ în numĕrulŭ trecutŭ alŭ „Gzetei", că purtarea guvernului unguresců față cu naționalitățile nemaghiare la alcătuirea bugetului vrednică e a fi înfierată cum se cuvine.

E cu neputință sĕ nu fiă cuprinsă de indignațiune orĭ-ce inimă pĕtrunsă de simțĕmentulŭ de dreptate, când vede că din enorma sumă de peste trei sute și jumĕtate milióne florinĭ, înscrise ca cheltuelĭ pe anulŭ 1889, n'a găsitŭ cu cale guvernulŭ unguresců a destina o sumă câtŭ de mică pentru promovarea intereselorŭ popórelorŭ nemaghiare, măcarŭ celŭ puțină a intereselorŭ lorŭ de cultură națională.

A găsitŭ însĕ cu cale acestŭ vitregŭ guvernŭ sĕ sporéscă dările într'unŭ singurŭ anŭ cu peste patrusprĕdece milióne, a găsitŭ cu cale sĕ sporéscă legionulŭ de funcționarĭ unguresci și sĕ le îmbunătățéscă lefurile, sĕ sporéscă cheltuelile pentru cultura și instrucțiunea ungurééscă, pentru teatre, herghelii și alte de acestea, ba a mai găsitŭ cu cale sĕ înscrie în bugetŭ și o sumă de peste cincĭdecĭ de mii, ca sĕ facă temniță nouă polițiă în Seghedinŭ, negreșitŭ că mai multŭ pentru diariștii naționalitățilorŭ nemaghiare și pentru alțĭ Nemaghiarĭ, carĭ servescŭ cu credință némului lorŭ.

Unde s'a mai pomenitŭ, ca interesele a unsprĕdece milióne de locuitorĭ sĕ fiă cu atâta cinismŭ nebăgate 'n sémă de unŭ guvernŭ, care pretinde a fi constituționalŭ, încâtŭ din decile și sutele de milióne ce le varsă ele în visteria statului sĕ nu li se facă și lorŭ parte câtŭ de mică, celŭ puținŭ pentru promovarea instrucțiunei și culturei lorŭ naționale.

Unde s'a mai pomenitŭ, ca unŭ guvernŭ, care pretinde a fi liberalŭ sĕ calce'n picióre cu atâta cutezanță chiar legile încă esistente ce impunŭ, deși numai în parte, sĕ fiă considerate și interesele majorității poporațiunei?

Décă acéstă monstruositate nu se 'ntêmplă în statele adevĕratŭ constituționale și liberale, la noi se întêmplă de douĕdecĭ de anĭ nentreruptŭ, și fără a mai vorbi de rêndulŭ acesta despre alte fapte neconstituționale și neliberale, procederea guvernului unguresců față cu popórele nemaghiare la alcătuirea bugetului e cea mai vĕdită dovadă, că nebăgată 'n sémă și înlăturată dela tóte folósele publice este sdrobitórea majoritate a poporațiunei statului.

Paragrafulŭ 17 din legea de naționalitate dice, că tinerimea unei naționalitățĭ representate în masse mai marĭ sĕ aibă ocasiunea de a se instrui și cultiva în limba maternă până la pragulŭ universitățiĭ, *dândŭ statulŭ mijlócele* trebuinciόse.

Unde suntŭ mijlócele ce le dă statulŭ pentru instrucțiunea Nemaghiariloru în limba lorŭ maternă? Unde suntŭ școlele nemaghiare întreținute de statŭ?

Inzadarŭ vomŭ căuta în bugetŭ o sumă înscrisă în acestŭ scopŭ, înzadarŭ vomŭ căuta în statŭ, nu dicemŭ școlă medià, nicĭ gimnasiu, nicĭ altŭ institutŭ de gradulŭ acesta, dér măcarŭ o școlă elementară nemaghiară susținută orĭ subvenționată de elŭ, căcĭ nu vomŭ găsi.

Vedemŭ însĕ înființate și înființându-se de statŭ mereu școle maghiare de tóte soiurile și gradele chiar și între Nemaghiarĭ, carĭ n'au nevoiă de asemenea școle; vedemŭ subvenționându-se școlele maghiar confesionale, pe când Nemaghiarilorŭ li-se reducŭ și detragŭ chiar până și acele sume de banĭ, care erau destinate pentru întâmpinarea trebuințelorŭ cultului lorŭ bisericescŭ cum s'a întêmplatŭ în timpulŭ din urmă cu așa disa „milă împĕrătéscă" a bisericei nóstre greco-orientale și cu subvențiunea bisericei ev. săsescĭ.

Vedemŭ înființându-se de statŭ și școle industriale unguresci, precum s'au înființatŭ pentru Săcui și în alte părțĭ printre Maghiarĭ, școle menite a-le îmbunătăți starea materială, pe când ținuturile românescĭ, cum e și în Munțĭ, suntŭ oropsite și lăsate sĕ le bântue mizeria, rĕmâindŭ chiar cu drumurĭ și căi de comunicațiă primitive și nepracticabile de rele ce suntŭ, necum sĕ le dea statulŭ și o școlă industrială românéscă.

Nu dă guvernulŭ nimicŭ Nemaghiarilorŭ, nicĭ școlă, nicĭ banŭ din banii lorŭ, pentru instrucțiunea și cultivarea lorŭ națională, dar face școle și dă banĭ pentru maghiarisarea lorŭ.

Acesta e „constituționalulŭ" și „liberalulŭ" guvernŭ unguresců, cum dice proverbulŭ: „pentru unii mumă, pentru alții ciumă."

Linia ferată Romanŭ-Iașĭ-Ițcanĭ.

Viena, 10 (24) Octomvre 1888.

Imprejurarea, că România voesce — după cum se póte vedé din decretulŭ regalŭ deja publicatŭ — sĕ ia în posesiune partea de pe teritoriulŭ românescŭ a liniei ferate Lemberg-Cernăuțĭ-Iașĭ, a produsŭ mare sensațiune prin Viena. Diarele de aci au începutŭ a discuta c'unŭ deosebit interes cestiunea acéstă, ba ce e mai multŭ, în unele din articolele ce tractéză despre neașteptatulŭ pasŭ, care voiesce sĕ'lŭ facă România, se esprimă pe icĭ pe colo temerĭ și presupunerĭ de órecarĭ „pericule".

Tonulŭ în care discută pressa austriacă nu e de locŭ favorabilŭ României. Din contră se póte vedé în elŭ órecare nemulțămire ce culminéză în admoniărĭ la adresa României. Étă în puține cuvinte ceea ce dice „Wiener Tageblatt:" România, dice acestŭ diarŭ, a garantatŭ, că nu va „secvestra" linia mai susŭ amintită până ce nu va face o învoire óre-care cu Austria și acum vine pe neașteptate și face tocmai acéstă, hotărîndŭ totdeodată printr'unŭ decretŭ regalŭ luarea în posesiune din partea statului a părții căii ferate ce cade pe pĕmêntulŭ românescŭ.

Amintita fóiă nu contestă motivele ce le au Românii de a face acéstă, ci întrébă numai, décă modulŭ în care s'a procedatŭ este dreptŭ séu nu.

„Aicĭ este o întrebare de dreptŭ, întrebare de considerațiunĭ internaționale", esclamă „Wiener Tageblatt."

Desfășurândŭ istoriculŭ liniei ferate Lemberg-Cernăuțĭ-Iașĭ, fóia vienesă spune, că în casulŭ de față Românii nu au a face numai c'unŭ singurŭ omŭ, ci cu-o

---

FOILETONULŬ „GAZETEI TRANSIVANIEI."

(11)

NIȚĂ DRAGĂ.

Schiță din vieța unui muncitorŭ.

Era érna aprópe.

Toțĭ își strîngeau cele de lipsă și erau îngândurațĭ de grelele timpurĭ în care se aflau, numai Niță Dragă era nepăsătorŭ de tóte acestea și nu se cugeta la nimicŭ, nicĭ măcarŭ nisce găteje sĕ'șĭ adune în prejma casei sale. Era și veselŭ totdeodată, căcĭ primise scrisóre hotărîtă, că peste două dile va sosi Linca din țéră, și era sigurŭ în sine, că acum totŭ trebue sĕ vie. Era veselŭ Niță, pentru-că, vedĭ Dómne, nu'i puținŭ lucru când eștĭ în ajunulŭ mĕritișului fetei tale, cu atâtŭ mai vîrtosŭ, că avea sĕ fiă părtașe la nuntă și fii-sa Linca, pe care nu o vĕduse de multă vreme.

Păuna grijea casele pe din lăuntru și pe din afară, își regula paturile și patulŭ celŭ mai de cinste îlŭ întocmea pentru fie-sa, pentru Linca. „Óre fi-va sa mulțămită cu așternuturile mele?" îi trecŭ prin minte și se neliniștĭ, dér nu dură multŭ neliniștea acésta și continuă cu grijitulŭ, și avea sporŭ și isprăvia cu tóte lucrurile, așa că ei i-se părea că a isprăvitŭ prea curêndŭ. Nicĭ nu-i mirare, căcĭ pentru o casă ca a ei era multŭ mai harnică Păuna, decâtŭ ca sĕ nu isprăvéscă câtŭ mai repede.

Casa era grijită și astfelŭ se puse Păuna sĕ-șĭ învețe pe ai casei cum sĕ vorbéscă cu Linca, ca sĕ nu'i mai dică decâtŭ „D-ta" și totdéuna sĕ'i dică „tațo", deórece așa se cuvine, și așa se dice la Bucurescĭ, căcĭ, vedĭ Dómne, acum Linca nu mai este cum a fostŭ până acum.

„Ea este bogată, ea este învĕțată și voi nu vețĭ prea puté sta de vorbă cu dênsa", dicea uneorĭ, ér altădată se adresa la Nicolae, la fiu-sĕu celŭ mai micŭ, și'i dicea: „Vedĭ sĕ o superĭ cu plânsulŭ sĕu cu murdăriile tale, c'apoi sĕ scii că bătăile ce le-i mânca dela mine nicĭ sfinții nu țĭ-le vorŭ mai lua din spate". Pe bărbatu-sĕu, pe Niță, érășĭ îlŭ sfătuia, sĕ nu mai bea, sĕ se primenéscă mai desŭ, căcĭ acum Linca s'a desvĕțatŭ de lucrurile casei lorŭ, și îi va cădea greu, și numai ce se va supĕra și va pleca îndĕrĕtŭ."

Așa grăia Păuna și era numai focŭ când se gândea că i-ar putea face cineva supĕrare Linchii.

Adĭ așa, mâne așa, destulŭ că se aflau cu toții în casă și stau pe nisce scăunele lângă mescióră și nu prea vorbeau unii cu alții, ci se uitau toțĭ în tóte părțile și de câte-orĭ audiau câte-unŭ sgomotŭ pe afară tresăriau, deórece lĭ-se părea, că sosesce trăsura în care vine Linca, căcĭ adĭ negreșitŭ avea sĕ vină. Lângă mescióră era și biata Trina, slabă ca o scândură, cu unŭ copilașŭ în brațe, și aștepta și ea pe soru-sa, căcĭ i-se făcuse dorŭ de când n'a mai vĕdut'o. Era o tăcere plăcută și nimenea nu se încumeta sĕ strice acéstă tainică liniște, pe care bine o pricepe celŭ ce a așteptatŭ întâiași-dată în vieța sa.

Unŭ sgomotŭ se aude, toțĭ tresarŭ, Păuna se ridică, ese la pórtă, esŭ cu toții și se uită în josŭ. Deodată vĕdŭ o trăsură cu doi caĭ și în trăsură o cocónă cu fața palidă, cu o față bolnăviciósă, arsă de sóre, așa încâtŭ tuturorŭ lĭ-se părŭ prea îmbrăcată și prea slăbită pentru a o lua dreptŭ Linca.

Când era aprópe, Păuna îșĭ cunoscŭ fata.

Trăsura se opri, cu toții alergară acolo, dér rĕmaseră uimițĭ. Linca nu se da josŭ din trăsură; îi venia bine sĕ stea acolo și o lacrimă se ivi în ochii ei, o lacrimă, care ar fi însemnatŭ parcă o rugăciune, ca sĕ o erte. Ii era rușine sĕ se ridice, și cum vedea și lume împrejurŭ, ar fi voit mai bine sĕ intre în pămêntŭ. Mamă-sa băgase repede de sémă ce-i pricina, se urcă în trăsură și îșĭ sărută fata, ér Linca o apucă pe mamă-sa cu amêndouĕ mânile și o strînse nervosŭ în brațe, se lipi de fața ei și'i acoperi obrazulŭ cu sărutărĭ. „Ertă-mĕ maică!" îi șopti la ureche și după ce a rostitŭ aceste cuvinte parcă șĭ-a descărcatŭ sufletulŭ de povara ce'lŭ apăsa; se ridică încetinelŭ, se propti de marginea trăsurei, se lipi de mumă-sa și intră repede în curte. Ii era amarŭ sufletulŭ și îi cădea rĕu că s'a întorsŭ, i-ar fi părutŭ mai bine, décă ar fi rĕmasŭ în Bucurescĭ, decâtŭ sĕ facă supĕrare părințilorŭ la bĕtrânețe.

Cei marĭ, carĭ pricepeau, erau cuprinșĭ de durere și astfelŭ tótă bucuria casei, ce fusese până acum, se schimbă într'o supĕrare și într'o tăcere, éră Linca, sĕrmana Linca, plângea amarŭ.

*

societate întrégă (căreia îi aparţine calea ferată amintită), care trebue să-şi apere interesele sale; şi făcêndŭ apoi amintire despre pretinsele binefacerî şi favorurî, carî le-a făcutŭ Austria României, amintesce şi de órecare „nerecunoscinţă.“

„După ce Austria a sprijinitŭ statele micî din Orientŭ, dându-le independenţă şi formându-le constituţia, acestea vinŭ şi'i sarŭ în capŭ“.

Cam aşa se esprimă şi celelalte ḑiare vienese. Se vorbesce prin cercurile mai influente însĕ deocamdată, că Românii nu vorŭ fi nerecunoscĕtorî, ci că departe de a sta până la punerea în faptă a decisiunei luate vorŭ cădé la o învoială, care făcêndu-se va înlătura orî-ce certă şi póte şi periculŭ.

Bine ar fi, de ar cădé ambele părţî la o învoélă. Dér după cum ne-amŭ pututŭ convinge, învoiele între România şi Austria se facŭ cam anevoiă. Rĕsboiulŭ vamalŭ e o dovadă viuă!!!

Fortificaţiunile în România.

Ḑiarulŭ din Moscva, „Curierulŭ rusescŭ,“ a publicatŭ ḑilele acestea, scirea că guvernulŭ rusescŭ, neliniştitŭ din causa lucrărilorŭ de fortificaţiunî în România, în apropiere de graniţa ruséscă, a cerutŭ esplicaţiunî dela cabinetulŭ din Bucurescî, în urma cărora acesta ar fi rĕspunsŭ, că menţionatele lucrărî suntŭ menite ca în casulŭ unui resbelŭ între Austro-Ungaria şi Rusia, sĕ fie împedecată intrarea Austriacilorŭ în România.

Se póte asigura, ḑice „Deutsches Zeitung“, că afirmaţiunile ḑiarului din Moscva sunt cu desĕvêrşire născocite, afară de unŭ singurŭ faptŭ: că guvernulŭ română a datŭ esplicaţiunî guvernului din Petersburgŭ în privinţa unorŭ lucrărî la graniţa dinspre Rusia. Acésta s'a întêmplatŭ acumŭ de curêndŭ, când s'au esecutatŭ unele lucrărî de triangulare pe menţionata linie. Atuncî cabinetulŭ din Bucurescî, avêndŭ în vedere că aceste lucrărî potŭ da nascere la interpretaţiunî false şi că oficerii ocupaţî cu lucrările, din nebăgare de sémă trecêndŭ peste linia de graniţă, potŭ da prilejŭ la dificultăţî, a comunicatŭ de mai nainte, nepoftitŭ de nimenea, că lucrările militare dela graniţă vorŭ avea purŭ şi simplu caracterulŭ unorŭ studii technice ale statului majorŭ generalŭ românŭ, şi urmărescŭ numai scopurî instructive fără d'a puté sĕ li se atribue tendinţe agresive.

Albanesii şi Grecii.

Cetimŭ în „Schipateri“, ḑiarŭ albanesŭ din Bucurescî:

In sĕptĕmânile trecute partidulŭ naţionalŭ albanesŭ din Coreea, în virtutea drepturilorŭ sale naţionale, a hotărîtŭ a face serviciulŭ divinŭ în limba poporului.

Archiereulŭ grecŭ opunêndu-se la acésta, s'a ivitŭ conflicŭ între partidulŭ grecomanilorŭ şi partidulŭ naţionalŭ. Atuncî prea Sfinţia Sa vĕḑêndu-se în neputinţa de a esecuta voinţa sa cu propriele forţe, de órece maioritatea era în partea partidului naţionalŭ, a recursŭ la autoritate aducêndŭ jandarmeria; astfelŭ prin concursulŭ acesteia, cu uşile templului dumneḑeescŭ păzite de santinele, au sĕvîrşitŭ slujba dumneḑeéscă în limba grecéscă. Maioritatea poporului albanesŭ retrăgêndu-se, s'au dusŭ pe la celelalte biserici unde se slujesce albanesce, rĕmânêndŭ Episcopulŭ cu jandarmeria şi grecomanii sĕi spre a se ruga în limba ḑeilorŭ.

Totŭ în acestŭ intervalŭ, Albanesii carî au începutŭ a cunósce că educaţiunea şi limba grecéscă nu le suntŭ de nicî unŭ folosŭ, au strînsŭ tóte cărţile grecescî şi în mijloculŭ stradelorŭ le deteră focŭ. O ură nedescrisă s'a născutŭ în sînulŭ poporului albanesŭ asupra grecomanilorŭ mişeî, acéstă ură merge crescêndŭ în tóte oraşele şi catunele albano-române, şi ne tememŭ, că décă clerulŭ şi grecomanii nu vorŭ ceda voinţei poporului, în curêndŭ putemŭ audi şi cânteculŭ iataganului, ceea ce ar fi destulŭ de tristŭ, şi rĕspunderea va cădé asupra nemernicieî grecescî; în orî ce casŭ sperămŭ, că poporulŭ albano-românŭ va scăpa în curêndŭ de acestî sbirî ce se chiamă clerulŭ grecescŭ. Atuncî iubirea şi credinţa va domni între fraţî, şi lumea va recunósce, că în Albano-Macedonia nu esistă nicî unŭ piciorŭ de Grecŭ.

Divorţulŭ dintre regina şi regele Serbiei.

Alaltaerî amŭ publicatŭ scirea telegrafică din Belgradŭ, că în urma cererei Regelui, Mitropolitulŭ Theodosiu a pronunţatŭ divorţulŭ dintre Rege şi Regină, fără ca măcarŭ sĕ fi fostŭ ea de faţă şi sĕ-şî pótă face apĕrarea. Următórea notă a fostŭ adresată Reginei Natalia din Belgradŭ:

„Cu bine-cuvêntarea nóstră, noi desfacemŭ prin divorţŭ măritişulŭ ce a fostŭ contractatŭ după ritulŭ bisericei ortodoxe în ḑiua de 5 Octomvre 1875 în catedrala din Belgradŭ, între regele Milanŭ I şi Natalia, născută Keşco şi declarămŭ, că acestŭ măritişŭ nu mai există.“

Isc. **Teodosiu.**

Indată ce a primitŭ acéstă decisiune, Regina a trimisŭ următorulŭ rĕspunsŭ prin telegrafŭ:

„Informată de decisiunea, apărută aḑî diminéţă în „Oficialulŭ“, constatŭ că măritişulŭ contractatŭ după legile sfintei nóstre bisericî ortodoxe nu póte fi desfăcutŭ prin unŭ comunicatŭ publicatŭ în ḑiarulŭ oficialŭ.

„Luaţî actŭ, că considerŭ decisiunea vóstră ca nulă şi ca neavenită şi fără cea mai mică valóre legală.

Natalia.“

Va se ḑică, ceea ce metropolitulŭ Theodosiu nu a vrutŭ sĕ facă acum câte-va lunî, a făcut'o acuma. Voinţa Regelui a reuşitŭ. Ceea ce a vrutŭ, i s'a datŭ.

„Le Temps“ observă, că divorţulŭ Regelui cu Regina va atrage şi divorţulŭ lui Milanŭ cu Serbia.

SCIRILE ḐILEI.

Numerósele felicitărî ce le-am primitŭ prin telegrafŭ şi în scrisŭ, cu ocasiunea căsĕtoriei mele, dela atâtea persóne distinse ale naţiunei nóstre, dela atâţi stimaţî amicî şi soţî de principii ai mei din tóte părţile locuite de Românî, mĕ îndémnă a-le esprima în numele meu şi alŭ soţiei mele recunoscinţa şi mulţămirile nóstre cele mai fierbinţî.

Braşovŭ, în 14 (26) Octomvre 1888.

Dr. Aurel Mureşianu.

* *

Duminecă după sf. liturghiă, spune „Telegrafulŭ Românŭ“, sevêrşită prin Presânţia Sa D-lŭ episcopŭ Ioanŭ Meţianŭ, asistatŭ de Precuvioşia Sa D-lŭ archimandritŭ Dr. I. Puşcariu, Precuvioşia Sa D-lŭ protosincelŭ N. Frateşŭ şi P. O. D. D. protopresbiterî Ioanŭ Petricŭ şi Ioanŭ Ghibu şi proto-diaconulŭ Ignaţiu Poppŭ, în decursulŭ căreia s'a chirotonitŭ de preotŭ Nicolau Oancea, — Escel. Sa I. P. S. D. archiepiscopŭ şi metropolitŭ a sĕvêrşitŭ cu mare solemnitate parastasŭ pentru odichna sufletelorŭ marilorŭ binefăcĕtorî ai bisericei şi naţiunei nóstre, archiepiscopulŭ şi metropolitulŭ *Andreiu* br. de *Şaguna* şi *Emanuilŭ Gozsdu*, la care au luatŭ parte toţî deputaţii congresualî.

* *

Ni se scrie din Săsciorî: In nóptea de 23 spre 24 Octomvre s'a ivitŭ pe hotarulŭ comunei Sibişelŭ unŭ lupŭ turbatŭ, care a atacatŭ o stavă de cai, vulnerândŭ dintre aceştia 4, precum şi 4 persóne, care păziau aceştî cai. Lupulŭ turbatŭ, după ce a muşcatŭ şi mai mulţî cânî, a luatŭ calea spre comuna Săsciorî. In drumŭ a întêlnitŭ o turmă de oi pe care o păzea unŭ ciobanŭ cu fiă-sa, a vulnerată pe ciobanŭ şi mai multe oi. De aci lupulŭ trecŭ mai departe şi în cale mai atacă pe unŭ locuitorŭ din comuna Lomanŭ, căruia însĕ i-a succesŭ a-lŭ omorî cu cuţitulŭ.

* *

Aḑî nópte a *fostŭ găsitŭ spênḑuratŭ* în capulŭ Stradei Căldărarilorŭ, peste drumŭ de berăriă, unŭ cucebĕrŭ evreu. Se bănuesce că a fostŭ omorîtŭ şi apoi jefuitŭ de vr'o 400 fl., ér ucigaşii l'au spênḑuratŭ, ca sĕ inducă în eróre poliţia.

* *

Directorii căilorŭ ferate austro-ungare se vorŭ ocupa într'o apropiată conferinţă cu două cererî originale: Unŭ consorţiu are intenţiunea sĕ împrumute publicului călĕtorŭ, pe timpulŭ câtŭ se află pe drumŭ, perine pentru capŭ în schimbulŭ unei taxe, ér cunoscuta firmă de colportagiu Plowitx are intenţiunea sĕ împrumute diferite romane potrivite de cetitŭ, ca sĕ-şî alunge călĕtorii urîtulŭ. La loculŭ de plecare călĕtorulŭ primesce o carte de cetitŭ, după placulŭ sĕu, şi depune unŭ florinŭ, ér la loculŭ unde se termină călĕtoria, la predarea cărţii i-se restitue 90 cr., rĕmânêndŭ decî taxa de 10 cr. ca plată pentru cetirea cărţii.

* *

Br. Gabriel Kemeny, fost ministru de comerţŭ şi apoi de comunicaţiune, a murită.

* *

Camera advocaţială din Sibiiu face cunoscutŭ, că advocatulŭ din Mediaşŭ Iuliu Mauksch, fiindŭ numitŭ notarŭ r. publicŭ, la cererea sa a fostŭ ştersŭ din lista camerei; mai departe, că advocatulŭ Iosifŭ Lemeni şi-a schimbatŭ domiciliulŭ din Elisabetopole la Mediaşŭ.

* *

In *Sepsi-Sângeorgi* s'a sinucisŭ mediculŭ Dr. Iuliu Kammerer, în vêrstă de 78 anî. Motivele sinuciderei nu suntŭ cunoscute. Kammerer lăsă 'n urmă-i o avere de 10,000 fl.

* *

Concertŭ şi serată cu danţŭ. La 3 Noemvre (22 Octomvre) orchestra diletanţilorŭ din Braşovŭ îşî va serba în sala hotelului Nr. 1 jubileulŭ de 10 anî de când s'a înteméiatŭ, cu unŭ concert solemnŭ şi serată cu danţŭ, ce va urma după concertŭ.

* *

Concertŭ pe Arionŭ-violină. Fiind în trécĕtŭ spre România, fraţii *Szabó*, carî au concertatŭ de curêndŭ cu frumosŭ succesŭ în diferite oraşe din Ardealŭ, vorŭ da Duminecă în 16 (28) Octomvre în sala hotelului Nr. 1 unŭ concertŭ pe Arionŭ-violină. Se vorŭ esecuta şi plă-

---

A doua ḑi toţî vecinii sciau ce este în casa lui Niţă, toţî sciau şi vorba mergea din gură în gură şi tóte Tocilele aflaseră despre necinstea ce a venitŭ pe capulŭ Păunii.

„Păuna va căpĕta unŭ nepotŭ, dér l'asŭ c'aşa'i trebue, căcî prea se sumeţea multŭ cu fetele ei“, grăia câte una mai ţifnósă... Aşa-i trebue, că prea îşî alerga gura, că fete ca ale ei nu'sŭ în tótă lumea; lasă sĕ'şî vină în fire, că prea'şî afla vorbă de casele tuturora, prea îi plăcea sĕ grăiască de rĕu pe fite-şi cine, şi sĕ'şî bată jocŭ de tóte casele“. Alta din contră ḑicea: „Dómne feresce!“îşi'i părea rĕu cu deosebire de bietulŭ tată-sĕu, care era celŭ mai muncitorŭ omŭ de prin prejurŭ. De Păuna însĕ nu-i părea rĕu nimĕruî, ci din contră tóte femeile se cugetau cum se va înfăţişa de aci înainte în lume, cum va mai vorbi de rĕu pe altele, şi se bucurau; venise apă pe móra duşmanilorŭ şi aşteptau cu nerăbdare ora când sĕ se întâlnéscă sĕ o întrebe în batjocură despre galbinii Linchii, despre stăpânii ei şi despre procopséla ce a făcut'o. Sĕ te ferĕscă Dumneḑeu de gura lumii, căcî décă dai de-unŭ nĕcazŭ trebue sĕ te închiḑî în casă, sĕ nu mai eşî cu anii, décă nu vreî sĕ-ţî audî în faţă vorbe, care sĕ-ţî dea de gânditŭ. Tótă lumea scia despre nenorocirea din casa lui Niţă şi în locŭ ca sĕ vină cineva cu vr'unŭ sfatŭ bunŭ sĕu cu vr'o povaţă mai de ceva, s'au găsitŭ şi femei rĕutăciόse, care din séra când sosise Linca s'au pornitŭ pe Costiţă sĕ ducă vorbă la mirele Chivei despre acéstă ntêmplare, sĕ mai pună vêrfŭ celorŭ auḑite sĕu vĕḑute, numai şi numai ca sĕ'şî rĕsbune pe Păuna, pentru-că multă vreme se totŭ lăudase, că nu orî şi cine póte face ce face ea, şi că nu orî şi cui îi e datŭ sĕ scie trăi în lume.

Erau cu toţii la masă. Linca şedea mai la o parte şi nu prea vorbea. Nicî ceilalţî nu prea erau vorbăreţî de astă-dată şi cu deosebire Chiva sta posomorîtă de totŭ şi privia dusă pe ferestruica despre curte. Când şi când spunea Niţă câte o vorbă, ér Păuna nu ḑicea nimica. Eă aduse pe masă nisce costiţe de berbece şi'şî pofti fetele sĕ guste, dér nicî una nu se atingea de mâncare. Niţă atuncî puse mâna pe furculiţă, luă cuţitulŭ şi începŭ sĕ tae cu putere şi gustă o bucăţică. „E tare carnea astă“, grăi elŭ punêndŭ mâna pe o bucată de pâne.

„Poftesce Linco“, începŭ Păuna.

„Poftiţî numai“, grăi încetŭ Linca, „poftiţî căcî voiu gusta şi eu“.

„Ce atâta îmbiere“, ḑise Niţă şi începŭ sĕ mânânce. Luă şi Păuna o bucăţică şi începŭ sĕ o mestece, dér mestecândŭ, parcă se uitase cu bucătura în gură şi rĕmase pe gândurî.

In timpulŭ acesta Linca sĕ descheiă la peptŭ, scóse o cârpă cu banî şi'i întinse mame-si. „Ţine maică şi'i pune bine“, ḑise ea şi, după ce luă Păuna cârpa, apucă şi Linca o costiţă în mână, se uită la ea, o întórse pe amêndouĕ părţile şi începŭ sĕ guste.

Păuna pipăi cârpa şi o aruncă pe patŭ.

Niţă băgă de sémă, puse josŭ costiţa ce o curăţise de carne, şi eşi afară. Făcŭ cu mâna unŭ semnŭ de nemulţămire, îşî plecă sprêncenele peste ochî şi nicî nu se mai uită îndĕrĕtŭ. Fetele lui se uitară la elŭ şi'lŭ însoţiră cu privirea până a eşitŭ din tindă.

In curte Niţă dădŭ cu ochii de Nicolae, de băiatulŭ celŭ de şése anî, şi cum ilŭ vĕḑŭ, ilŭ trimise în casă sĕ mănânce. „In casă e ţaţa?“ întrebă copilulŭ, ér tată-sĕu încreţi fruntea şi vorbi aşa cam rĕstitŭ:

„Intră în casă şi-i vedea cine e acolo; ce totŭ întrebî atâta?“

Niţă se răḑimase de unŭ stâlpŭ alŭ prispei, puse piciorulŭ pe unŭ scăunelŭ ce se afla alăturea şi îşî propti capulŭ în palme. Sta astfelŭ şi nu se gândea la nimicŭ, ci se uita la papucii sĕi, la unŭ petecŭ dela margine, care se descususe. Incercă a lipi peteculŭ, dér fiindcă nu rĕmânea aşa cum ilŭ punea elŭ, ilŭ apucă cu nĕcazŭ, smuci mâna şi-'lŭ rupse. Se uită la elŭ puţinŭ şi apoi ilŭ aruncă. „Numai petece-sŭ pe papucî“, grăi elŭ şi se depărtă dela prispă.

In clipa aceea intră pe portă o femee. Niţă tresărî şi nu'i părea bine, că se întâlnesce cu ea; cunoscŭ îndată că era vótra care votrise pe Chiva, şi nu era cu putinţă sĕ nu o cheme în casă, sĕ nu o poftéscă sĕ şéḑă şi de aceea îi părea rĕu, că s'a întâlnitŭ cu ea. In casă nu voia sĕ o cheme.

(Va urma.)

cute *cântece românescĭ*. Amĕrunte pe placate. Fraţii Szabo au concertatŭ în ḑilele trecute în Gurghiu înaintea prinţului de corónă Rudolf şi a prinţului de Walles, carĭ şĭ-au şi esprimatŭ satisfacţiunea într'o scrisóre adresată fraţilorŭ Szabo. Dênşii au concertatŭ în Elveţia, Francia şi alte ţĕrĭ. „Gazette de Lausanne" et „Journal de Suisse", „Tagblatt der Stadt Basel" şi alte ḑiare conţinŭ recensiunĭ fórte frumóse, numindu-i pe concertiştĭ „adevĕraţĭ artiştĭ vrednicĭ de a fi încuragiaţĭ."

Congresulŭ naţionalŭ bisericescŭ.

(Raportŭ specialŭ alŭ „Gaz. Trans.")

Sibiiu, 11/23 Oct. 1888.

Şedinţa a XI.

Deschiderea punctŭ la 9 óre a. m. Presidiulŭ ordinariu.

1. Se autentică protocolulŭ şedinţei precedente cu puţine schimbărĭ.

2. Deputatulŭ *Sorescu* interpeléză, décă s'a făcutŭ vre-unŭ pasŭ din partea Sinodului episcopescŭ în causa căsĕtoriei a 2-a a preoţilorŭ mirenĭ, şi décă nu, Esc. Sa este aplecatŭ a face paşii necesarĭ pentru promovarea acestei afacerĭ?

Preşedintele Metropolită rĕpunde: Cestiunea este canonică, nu o póte resolvì numai Biserica nóstră, de aceea n'am avutŭ resultatŭ. De altmintrelea cestia nu cade în competenţa Congresului.

Dep. Sorescu nu e mulţămitŭ încâtŭ privesce cestia competenţei şi doresce a fi pusă la ordinea ḑilei.

Congresulŭ însĕ ia rĕspunsulŭ la cunoscinţă.

Ordinea ḑilei.

3. Preşedintele comisiunei org., părintele vicariu-episcopescŭ, archim. Nicolae *Popea*, comunică că s'a bolnăvitŭ atâtŭ raportorulŭ *P. Cosma*, câtŭ şi raportorulŭ *Bădulescu* şi de aceea astăḑĭ vorŭ raporta alţĭ membri ai comisiunei.

a) V. Babeşŭ raportéză, că comisia a studiatŭ tóte propunerile ce i-s'au transpunsŭ pentru a stilisa §. 25 din regulamentulŭ pentru alegerea de protopopŭ.

Din tóte a aflatŭ, că e bine a susţinè §, cum l'a presentatŭ consistoriulŭ metropolitanŭ făcĕndu-i următoriulŭ adausŭ: „ordinarea alegerii a 2-a trebue motivată", asemenea sĕ se priméscă propunerea dep. Barcianu ca alineatŭ în următórea stilisare: „Consistoriulŭ are sĕ îngrijéscă, ca dela anularea alegerii a 2-a în 6 lunĭ de ḑile sĕ se întregéscă staţiunea protopopéscă. Şi acésta se primesce.

Congresulŭ declară, că Regulamentulŭ este întregŭ.

4. Comis. org. prin raportorulŭ *Gurbanŭ*, protopopŭ, referéză asupra propunerii deputatului Cosma, care ḑice, că cons. Metrop. sĕ pótă face cercetărĭ în alegerile, carĭ suntŭ atacate prin protestŭ şi înainte de verificarea actelorŭ prin Congresŭ.

Aci face cav. *Puşcariu* adausulŭ, că décă unŭ deputat a fostŭ alesŭ în 2 cercurĭ, Consist. Metrop. înainte de întrunirea Congresului sĕ provóce pe celŭ alesŭ a se declara pentru care cercŭ optéză; provocarea sĕ se facă cu adausulŭ, că décă în 8 ḑile n'ar opta, se va considera că nu voesce a primì nicĭ unŭ mandatŭ.

Asupra acestorŭ propunerĭ s'a încinsŭ o desbatere fórte înfocată şi interesantă. Au luatŭ parte afară de propunĕtorĭ: *Zigre* (contra), Exelenţia Sa *Metropolitulŭ* (pro), carele încă dela începutulŭ şedinţei deduse presidiulŭ Prea, Sânţitului episcopŭ din'Aradŭ, *Brote* (contra), *Dr. Gallŭ* (pro), *Dr. G. Popa* (contra), părintele Episcopŭ *Meţianu* (pro), *Brediceanŭ* (contra), *Barcianŭ* (contra), *Rotariu* (contra), *Stănescu* (contra).

La votarea Congresulŭ decide:

Delăturândŭ amêndouĕ propunerile se trece la ordinea ḑilei.

5. Comis. org. prin raportorulŭ *Gurbanŭ* referéză asupra propunerii dep. *Simonescu* ca Consis. Metr. sĕ facă şi unŭ regulamenţŭ pentru împărţirea cercurilorŭ de alegere. La recomandarea comisiunei se primesce unanimŭ.

6. Comis. org. prin raportorulŭ *Gurbanŭ* propune, ca sĕ se priméscă propunerea deputatului Mangra, de a se codifica materialulŭ de dreptŭ disciplinarŭ.

Congresulŭ, după o desbatere maĭ îndelungată, decide a trece la ordinea ḑilei.

7. *Comisiunea specială pentru fundaţiunea Gozsdu.* Preşedinte I. Petricŭ, raportorŭ I. Lengerŭ. Presentă raportulŭ socotelilorŭ fundaţiunii pro 1885. Raportorulŭ comunică mai întâiu, că comisiunea a ţinutŭ de lipsă a face raportulŭ aşa, încâtŭ şi după prima auḑire fiă-care membru sĕ scie lucrurile de căpeteniă din administraţia şi din resultatele financiare ale fundaţiunii. Cetesce apoi însuşŭ raportulŭ, carele a fostŭ ascultatŭ cu mare atenţiune. Din acestŭ raportŭ se vede, că averea în cifre rotunde la anulŭ 1870 a fostŭ de 94,000 fl éră la finea anului 1885 de 750,000.

Stipendii s'au împărţitŭ la 1870 numai la 4 inşĭ în sumă totală de 600 fl, în anulŭ 1885 au căpĕtatŭ stipendii 77 de studenţĭ în sumă de 13,000 fl.

Comisiunea propune a se da absolutoriu Representanţei pro 1885 şi a se esprima mulţămită atâtŭ membrilorŭ din Representanţă, câtŭ şi celorŭ din Comitetulŭ administrativŭ.

8. Aceeaşĭ comisiune prin acelaşŭ raportorŭ comunică, că representanţa a cumpăratŭ dela areḑii Maria Poynarŭ, în Oradea mare, o casă lângă biserica nóstră de acolo şi 16 holde de viă cu 24,000. — Representanţa în înţelesulŭ §. 15 din literile fundaţionale cere aprobarea Congresului. Comisiunea recomandă acésta. Congresulŭ primesce unanimŭ.

Cu acésta şedinţa se încheiă la 1 óră p. m, şi cea proximă se anunţă la 4 óre p. m.

Nou aruncŭ de dare pentru maghiarisare.

In adunarea ordinară de tómnă a comitelui comitatensŭ din Solnocŭ-Dobêca, ţinută în Deşŭ la 16 Octomvre n. c. sub preşedinţa fişpanului Banffy, s'au întêmplatŭ éraşĭ lucrurĭ năsdravene, despre carĭ 'i se raportéză lui „Kolozsvar" între altele următórele:

Deputatulŭ dietalŭ *Torma Miklos* rugă adunarea, sĕ voteze pentru „scopurĭ culturale" o dare suplimentară pe comitatŭ de $^1/_2$ %.

Propunerea acésta făcŭ sensaţiă asupra unei marĭ părţĭ dintre membrii comitetului, şi mai vêrtosŭ asupra „strănepoţilorŭ Romanilorŭ, carĭ — ḑice raportorulŭ lui „Kolozsvar" — urmândŭ esemplulŭ puternicilorŭ lorŭ străbunĭ, se presentară pe terenulŭ de luptă în falange organisate, cu rolurile împărţite şi instruaţĭ."

Bodor Bertalan, membru în comitetŭ, avêndŭ în vedere erogaţiunile progresive ale contribuabililorŭ, e în contra propunerei esprimându-şĭ speranţa, că va veni timpulŭ, când, delăturându-se pedecile miseriei de astăḑĭ, şi astfelŭ de propunerĭ vorŭ fi accesibile.

Balás Mathe, preşedinte de tribunalŭ, se alătură cu bucuriă la propunerea lui Torma; pe lângă tóte că acésta este o împovărare, elŭ însĕ crede că e neapĕratŭ necesarŭ a se aduce acéstă jertfă „în interesulŭ naţionalităţilorŭ." Nu crede, că în adunare se va afla unŭ astfelŭ de Maghiarŭ cultŭ, care sĕ fiă în contra propunerei lui Torma. După ce vorbirea fù primită cu „eljen"-urĭ, se ridică:

Contele Kornis Victor. Se alătură la propunerea lui Torma, şi pentru ca scopulŭ intenţionatŭ prin acestŭ aruncŭ de dare sĕ nu fiă espusŭ periculului de a nu se putè ajunge, propune ca moţiunea lui Torma Miklos sĕ se modifice în sensulŭ, ca în locŭ de $^1/_2$ %, sĕ se arunce o dare suplimentară de 1%. („Eljen"-urĭ furtunóse.)

Torma Miklos consimte cu modificarea propusă de „nobilulŭ" conte şi o primesce de a sa.

Gregoriu Steţiu (Raportorulŭ reptilei ilŭ numesce Stetin Gerö), advocatŭ în Gherla, punĕndu-se în fruntea falangei, dă năvala, după cum se esprimă raportorulŭ lui „Kolozsvar". Elŭ îşĭ începŭ vorbirea *în limba română*, de aceea n'a putut înţelege raportorulŭ numitŭ, decâtŭ atâtŭ, că poporulŭ e sĕracŭ şi celŭ ce este datorŭ şi nu plătesce se esecută. Se alătură la propunerea lui Bodor Bertalan.

Augustinŭ Munteanŭ, asemenea advocatŭ, în înflăcărata lui vorbire recurge la arma ironiei. Ḑice că suma incursă din acéstă dare suplimentară e prea bagatelă faţă cu mareaignoranţă în care orbecă poporulŭ de rêndŭ. Respinge propunerea lui Torma.

Bokros Lajos, membru în comitetŭ, rĕspunde la reflexiunile ultimilorŭ doi oratorĭ, făcĕndu-le imputărĭ de „nepatriotismŭ". (Aprobărĭ din partea Maghiarilorŭ).

Dr. Teodorŭ Mihalyi, advocat în Deşŭ, „dă espresiunea convingerei, că e superfluu, ba e chiar păgubitorŭ a învĕţa carte pe ţeranŭ. (Aşa scrie raportorulŭ reptilei.) Se alătură la propunerea lui Bodor Bertalan.

Bodor Bertalan declară, că simte o mustrare de consciinţă pentru propunerea sa, din care causă şĭ-o retrage în întregŭ cuprinsulŭ sĕu. (Va sĕ ḑică a fostŭ o simplă comediă.)

După o discuţiă de 2 ore, propunerea se pune la votŭ şi adunarea votéză o „dare suplimentară culturală" de 1%, fiindŭ contra numai 4 voturĭ.

Ca în paşalîculŭ lui Banffy!

Titlulŭ de „nemeşŭ" pentru 8000 fl.

Amŭ comunicatŭ cetitorilorŭ noştri cuprinsulŭ acelei faimóse scrisorĭ, publicată de foile oposiţionale unguresci, prin care fişpanulŭ comitatului Timişórei, Sigismund Ormos, 'i făcŭ cunoscutŭ ministrului de interne ungurescŭ, că unŭ mare proprietarŭ din Megye, cu numele Franciscŭ Feger, oferise fişpanului pentru scopurĭ publice 8000 fl. în casulŭ décă va putè dobêndi diploma de „nemeşŭ". Ministrulŭ s'a învoitŭ, — mai vîrtosŭ după ce fişpanulŭ 'i descoperise, că ar avè încă lipsă de 7000 fl. pentru reuşirea de deputatŭ a candidatului guvernamentalŭ în cerculŭ Bisericei Albe;—a promisŭ fişpanului Ormos, că Feger va dobêndi ceea ce doresce şi, pe basa acestei promisiunĭ, fişpanulŭ primi cele 8000 fl. din partea lui Feger, ér acesta după 10 ḑile primi asemenea din partea Maiestăţii Sale diploma de „nemes" ce 'i s'a promisŭ. Fişpanulŭ folosì jumătate din banii primiţĭ pentru reuşirea deputatului guvernamentalŭ Stojacskovits în cerculŭ electoralŭ alŭ Bisericei Albe, ér restulŭ de 4000 fl. ilŭ predete comitetului centralŭ electoralŭ alŭ partidei guvernamentale.

De órece acéstă scire, colportată prin ḑiare, până în timpulŭ de faţă nu s'a desminţitŭ, deputatulŭ Iosifŭ Madarasz. în şedinţa dela 17 Octomvre a camerei unguresci, s'a vĕḑutŭ îndemnatŭ a-i adresa ministrului de interne ungurescŭ următórea interpelare:

„1. Adevĕratŭ este, că fişpanulŭ comitatului Timişórei ar fi trimisŭ d-lui ministru de interne susŭ ḑisa scrisóre, sĕu altă scrisóre de cuprinsulŭ aceleia, cu scopulŭ de a sprijini materialicesce şi moralicesce alegerea întêmplată în anulŭ trecutŭ la Biserica-Albă, şi décă este adevĕratŭ, ce paşĭ a făcutŭ d-lŭ ministru în casulŭ acesta?

„2. Décă însĕ nu este adevĕrată acea scire colportată de ḑiare, ce a făcutŭ, sĕu ce are de gândŭ sĕ facă d-lŭ ministru faţă cu aceste acuse grave ridicate contra guvernului şi a organelorŭ lui?"

Preşedintele camerei rĕspunse, că interpelarea se va preda ministrului de interne.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Budapesta, 26 Octomvre. *Curia a respinsă cererea de nulitate a generalului Traianŭ Doda contra sentinţii curţii cu juraţĭ din Aradŭ.*

Berlinŭ, 26 Octomvre. Impĕratulŭ a propusŭ în persónă, pe temeiulŭ legii asupra dreptului de autorŭ sĕ se urmăréscă şi pedepséscă „Freisinnige Zeitung" pentru publicarea nepermisă a memorielorŭ tatălui sĕu.

Tribunalulŭ din Duisburg a anulatŭ secvestrarea broşurei lui Mackenzie.

Parisŭ, 23 Octomvre. In şedinţa camerei deputaţilorŭ, ministrulŭ de finanţe luà în apĕrare bugetulŭ ḑicêndŭ: Necesităţĭ imperióse ne constringŭ sĕ menţinemŭ încă timpŭ de mai mulţĭ anĭ bugetulŭ estraordinarŭ de rĕsboiu, care e pentru anulŭ 1889 de 130 milióne.

Bucurescĭ, 26 Octomvre. Regina Serbiei a adresatŭ mitropolitului sêrbesc o telegramă, în care constată, că după legile bisericei ortodoxe o căsĕtoriă îndeplinită nu se póte desface printr'unŭ comunicatŭ publicatŭ în fóia oficială şi consideră decisiunea ca nefiindŭ valabilă.

Resultatele alegerilorŭ cunoscute în 15 districte arată isbênda esclusivă a partidei guvernamentale în alŭ doilea colegiu electoralŭ.

Belgradŭ, 27 Octomre. Fóia oficială publică o proclamaţiune compusă chiar de Regele din propria sa iniţiativă, care produce cea mai plăcută sensaţiune; în proclamaţiune accentuéză Regele fatala ne'nţelegere dinlăuntru şi certele de partidă ce au ajunsŭ la culme şi se adreséză către tóte partidele din ţéră, ca sĕ-lŭ sprijinéscă în prelucrarea proiectului de constituţiune. De aceea fixéză ḑiua de 2 Decemvre ca ḑi de alegerĭ generale ce au sĕ se facă în ţéră pentru marea Scupcină naţională, care e convocată pe ḑiua de 13 Decemvre.

Parisŭ, 27 Octomvre. „Agenţia liberă" afirmă, că Regele Würtenbergei de aceea s'a dusŭ la Nizza, ca sĕ scape de intrigele îndreptate contra lui. (Scirile date de unele foi germane, că Regele a fostŭ obiectulŭ unei demonstraţiunĭ antigermane în Nizza, suntŭ neadevĕrate şi se pare că facŭ parte din aceste intrigĭ. Red. „Gaz.")

Nizza, 27 Octomvre. Germanulŭ Kilian a fostŭ condamnatŭ pentru spionagiu la 5 anĭ temniţă şi 5000 francĭ amendă.

Cursulŭ la bursa de Viena

din 26 Octomvre st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.60
Renta de hârtiă 5%	92.85
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	144.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune)	98.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune)	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	115.50
Bonurĭ rurale ungare	104.60
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.60
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ	104.40
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.40
Bonurĭ rurale transilvane	104.40
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Renta de hârtiă austriacă	82.20
Renta de argintŭ austriacă	83.60
Renta de aurŭ austriacă	109 75
Losurĭ din 1860	140.25
Acţiunile băncei austro-ungare	873.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungar.	306 50
Acţiunile băncei de creditŭ austr.	313.50
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.77
Napoleon-d'orĭ	9.63
Mărcĭ 100 împ. germane	59 50
Londra 10 Livres sterlinge	121.45

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

Nru 11,153—1888.

PUBLICAŢIUNE.

Din partea inclitei representanţe comunale orăşenescĭ s'a statorită prin conclusulă ei din 10 Octomvrie a. c. următoriulă conspectă asupra viriliştilor pro 1889.

Nr. curent.	Nr. casei.	NUMELE.	Caracterulŭ.	suma dărei. fl.	cr.	Observaţiune.
1	537	Fleischer Mihailŭ	fabricant de mărfurĭ de carne.	2111	40	duplu computatŭ
2	14	Institut. braşov. de depunerĭ		3772	11½	
3	30	Dr. Fabriţius Iosef	Dr. med.	1680	33	duplu computatŭ
4	260	Fink Andreas	antr. de clădirĭ	2651	87¼	
5	101	Prima bancă transilvană		2246	58	
6	25	Plecker Iosef cavaler de Plekersfeld	cons. reg. şi judecurialŭ în pens.	1070	78	duplu computatŭ
7	16	Kammner Eduard	comersante	986	56	duplu computatŭ
8	1	Institutulŭ de pensiune.		1709	95	
9	13	Popŭ B. George	comersante	797	74	duplu computatŭ
10	34	Reun. braşovénă de anticipaţ.		1591	49	
11	314	Bachmaier Iulius	advocatŭ	738	16½	duplu computatŭ
12	134	Hesshaimer Adolf.	comersante	633	89½	duplu computatŭ
13	648	Brennerberg Louise	posesóră de case	1180	39	
14	497	Mayer Iosef	advocatŭ	587	15	duplu computatŭ
15	645	Malcher Moriz	comersante	1022	23	
16	568	Marienburg Rudolf	capitalistŭ	1016	94	
17	488	Dr. Otroban Nándor	Dr. med.	491	39	duplu computatŭ
18	2	Reun. a.-ung. a amploiaţilorŭ.		972	43	
19	72	Königes Iohan	comersante	480	78	duplu computatŭ
20	557	Zeides Péter	capitalistŭ	935	33	
21	90	Spitalul femeilor evang. sĕrace		910	71	
22	19	Langer Thomas	advocatŭ	440	92	duplu computatŭ
23	515	Kertsch Christian	inginerŭ	437	95	duplu computatŭ
24	90	Legatulŭ Jugaianu		874	50	
25	345	Dück Georg	preşed. la trib.	393	97	duplu computatŭ
26	524	Thies Carl	predicatorŭ	391	06	duplu computatŭ
27	171	Ridely Friederich	capitalistŭ	777	49	
28	23	Ioanides Georg	posesorŭ de case	763	69	
29	330	Schlandt Gottlieb	pielarŭ	380	10	duplu computatŭ
30	111	Manole Diamandi	comersante	380	02	duplu computatŭ
31	339	Vasadi Iosef	„	375	02	duplu computatŭ
32	406	Dück Iosef	pielarŭ	368	91	duplu computatŭ
33	340	Czell Carl	apothecarŭ	392	25¼	duplu computatŭ
34	1	Fondulŭ reun. ampl. magistr.		734	05	
35	2	Fondulŭ gimn. sup. rom. cat.		722	50	
36	552_3	Mandl Rosa	posesóre de casă	710	60	
37	1388	Biserica gr. or. a Sf. Nicolae		685	69½	
38	168	Tartler Martin	posesorŭ de casă	665	39	
39	10	Schobeln Charlotta	„	661	99	
40	96	Safrano I. A.	schimb. de banĭ	330	96½	duplu computatŭ
41	541	Brennerberg de Iulius	ases. la tribunal	330	28	duplu computatŭ
42	147	Boambenn Maria	posesóre de casă	654	72	
43	315	Korody Mihály	industriaşŭ.	322	57	duplu computatŭ
44	213	Honigberger Friederich	posesorŭ de case	638	80	
45	349	Czell Friederich jun.	comersante	637	95¼	
46	1383	Popoviciu A. Andrei	„	636	56	
47	558	Biserica gr. or. din cetate		631	13	
48	6/7	Ludvig Franz	hotelierŭ	628	45	
49	615	Nemes Petru	notarŭ regescŭ	313	30	duplu computatŭ
50	116	Steriu Constantin	posesorŭ de casă	621	18	
51	666	Puşcariu Iosifŭ	advocatŭ	310	07	duplu computatŭ
52	331	Stenner Paul	capitalistŭ	613	24	
53	326	Remenyik de Stefan	directorŭ	597	03½	
54	68	Duşoiu Iuonŭ senior	comersante	296	07	duplu computatŭ
55	332	Nagy István	posesorŭ de casă	584	59	
56	233	Boamben George (pupili)	„	586	06	
57	12	Schmidt Albert	„	579	66	
58	95	Alexi Theoharŭ	redactorŭ	286	07	duplu computatŭ
59	483_4	Schmidts Wilhelm	advocatŭ	279	33	duplu computatŭ
60	1378	Gimnasiulŭ românŭ		548	76	
61	561	Trauschenfels Iosefine	posesóră de casă	540	—	
62	380	Zeidner Heinrich	comersantŭ	532	06	
63	344	Hening Friederich	posesorŭ de casă	529	97	
64	224	Biserica evangelică Bartholom.		526	10	
65	609	Binder Friederic	comers. de prod.	517	85	
66	327	Eredii după Teutsch Carolina	posesorĭ de casă	513	72	
67	366	Zeidner Traugott	măcelarŭ	512	48	
68	549	Reich August	advocatŭ	254	15	duplu computatŭ
69	552	Mandl Rosa (pupila).		503	85½	
70	552	Mandl Iulius (pupilŭ).		503	85½	
71	552	Mandl Selma (pupilă).		503	85½	
72	391	Iekel Iulius	advocatŭ	246	35	duplu computatŭ
73	97	Müller Iulius	comersante	492	15	
74	3	Biserica rom. catolică		486	15	
75	548	Adler I. R.	comersante	482	55½	
76	228	Popŭ I. Zinca	posesóră de casă	476	—	
77	43	Arzt Iosefine	„	469	06½	
78	135	Hornung Franz	„	467	43½	
79	323	Hornung Carl	apotecarŭ	230	18	duplu computatŭ
80	349	Czel Friederich senior	posesorŭ de casă	456	41¼	
81	6	Lázár Gerö	comersante	225	—	duplu computatŭ
82	1	Drechsler Alexander	cofetierŭ	444	95	
83	83	Biserica evang. lutherană		438	64	
84	602	Schvarz Fridevich	Dr. med.	211	40	duplu computatŭ
85	494	Adler L. Iacob	schimb. de banĭ	418	63	
86	45	Schuster Carl	apotecarŭ	208	88	duplu computatŭ
87	234	Herfurtt Franz senior	posesorŭ de casă	415	23	
88	22	Eredii după Iacobŭ Mureşianu	„	414	51	
89	132	Fromm Martin	com. de producte	407	03	
90	400	Schreiber Christina	posesóre de casă	397	43	
91	1	Mark Samuel	comersante	388	02	
92	142	Köhlert Eduard	posesorŭ de casă	193	54	duplu computatŭ
93	596	Wăchter Lina	posesóre „ „	380	65	
94	555_6	Eredii după Fried. Walbaum	posesorĭ „ „	373	03	
95	96	Teutsch Michael	cojocarŭ	368	39	
96	532	Tartler Friederich	Dr. med.	182	42½	duplu computatŭ
97	551	Beldi Gustav	posesorŭ de casă	362	—	
98	100	Societatea cojocarilorŭ		357	47	
99	567	Stam Traugott	comersante	353	65½	
100	421	Schnell Carl	advocatŭ	176	50	duplu computatŭ

Suplenţĭ.

Nr. curent.	Nr. casei.	NUMELE.	Caracterulŭ	suma dărei fl.	cr.	Observaţiune
1	421	Fink Wilhelm	Dr. med.	175	98½	duplu computatŭ
2	34	Biserica grecéscă		351	70	
3	46	Kugler Eduard	Apotecariu	174	40	duplu computatŭ
4	539	Iekelius Alexine	văd. de apotecar	348	50	
5	658	Tief Susana	Hotelier	348	41	
6	518	Reuniunea industriaşilor		346	43	
7	464	Gusbeth Eduard	Dr. med.	172	27	duplu computatŭ
8	18	Inst. braşovénŭ de amanetare		340	49	
9	248	Helvig Samuel	berariu	337	02	
10	27	Ollinger Georg	pălărierŭ	834	58	
11	30	Teutsch Iulius	prod. de rosol	333	24	
12	554	Fabritius Carl	comersantŭ	333	17	
13	554	Fabritius Gustav		333	17	
14	487	Adler Leopald	fotografŭ	331	39	
15	636	Thrul Iohan	strimfarŭ	327	21	
16	140	Salmen Friederich	lemnarŭ	325	39	
17	525	Laskay Adolf	mobilierŭ	318	76	
18	498	Peter Mihály	pantofarŭ	318	05	
19	408	Gunech Carolina	posesóre de casă	317	20	
20	1390	Buntoiu Andrei	neguţătorŭ	313	80	

Ceea ce s'aduce spre cunoscinţa generală cu acelŭ adausŭ, cum că eventualele recurse în contra acestui conspectŭ nominalŭ au ca sĕ se aştérnă, cu ḑiua de adĭ începêndŭ, în decursŭ de 15 ḑile subscrisului magistratŭ.

Braşovŭ, 18 Octomvrie 1888.

Magistratulŭ orăşenescŭ.

Bursa de Bucurescĭ.

Cotă oficială dela 12 Octomvre st. v. 1888.

	Cump.	vênd.
Renta română 5%	—.—	—.—
Renta rom. amort. 5% . . .	96.½	97.—
Renta convert. 6% .	—.—	—.—
„ „ „ 5%	97.—	97.¾
„ „ urban 7% . . .	106.¼	107.—
„ „ „ 6%	—.—	—.—
„ „ „ 5%	94.¼	95.—
Banca naţ. a Rom. 500 Lei. .	—.—	—.—

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovu.